

Küçük Çayır Köpeđi

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Çayır Köpeđi

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Çayır Köpeği büyük, kalabalık bir yeraltı mahallesinde yaşıyordu. Kum rengi tüyleri hep yumuşak toprakla tozlanır, kırmızı boyunbağı tünellerde koştururken dalgalanırdı. Kendi çizdiği rulo haritalarla dolu küçük kahverengi bir çantası vardı. Her sabah yuvasından fırlar, güneşi selamlar ve komşularını kontrol ederdi.

Güneşli bir sabah Küçük Çayır Köpeği yeni bir şey fark etti. Yakınlara bir kazıcı baykuş taşınmıştı! Baykuşun kahverengi beyaz benekli tüyleri, uzun bacakları ve yuvarlak mavi gözlüklerinin ardında parlak sarı gözleri vardı. Bir kanadının arkasına küçük yeşil bir kalem sıkıştırılmıştı. Baykuş biraz utangaç görünüyordu. 'Merhaba,' dedi Küçük Çayır Köpeği sıcacık bir sesle. 'Mahalleye hoş geldin!'

Baykuş gözlerini kırpıştırıp hafifçe gülümsedi. 'Teşekkür ederim,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bütün tünelleri daha yeni öğreniyorum. Buralar biraz karışık.' Küçük Çayır Köpeği başını salladı. 'Endişelenme,' dedi. 'Her kıvrımı, her dönemeci bilirim!' Çantasına hafifçe vurdu. 'Yardımcı olacak haritalarım var. Bir tur atmak ister misin?' Baykuşun sarı gözleri parladı.

Küçük Çayır Köpeği kıvrıla kıvrıla giden tünellerde öncülük etti. 'Burası ana tünel,' diye açıkladı. 'Hepimizin toplandığı büyük odaya gider.' Baykuş, uzun bacaklarıyla dikkatle basarak onu izledi. Ama bir yol ayrımına geldiklerinde durdu. 'Benim yuvam hangi tarafta?' diye sordu. Küçük Çayır Köpeği başını kaşıdı. 'Hmm, emin değilim. Seninki gibi sıcacık bir kuytuda yaşayan bir komşum hiç olmamıştı.'

Yeraltı mahallesini paylaşmaya çalıştılar ama kolay olmadı. Baykuş şekerleme yapmak için sessiz köşeleri severken, Küçük Çayır Köpeği ana tünellerde koşturmayı çok seviyordu. Bir gün baykuş, sıcacık yuvasıyla yanlışlıkla bir yolu kapattı. 'Eyvah,' dedi. 'Sorun çıkarmak istememiştim.' Küçük Çayır Köpeği iç çekti. 'Belki paylaşmak için daha iyi bir yol bulmalıyız.'

Baykuş yuvarlak mavi gözlüklerini düzeltti ve 'Bir fikrim var. Birlikte bir harita çizebiliriz! Sen bana tünelleri göster, ben de sana sıcacık kuytuları göstereyim,' dedi. Küçük Çayır Köpeği'nin kocaman kahverengi gözleri parladı. 'Ne harika bir fikir!' Çantasından boş bir harita çıkardı. 'Hemen başlayalım!' Baykuş yeşil kalemini çıkardı ve işe koyuldular.

Küçük Çayır Köpeği haritayı düz bir taşın üzerine açtı. 'Burası ana tünel,' dedi ve bir çizgi çekti. 'Burası da büyük oda.' Baykuş yeşil kalemıyla eğildi. 'Yaşlı meşe kökünün altında güzel bir kuytu buldum,' dedi ve minik bir daire çizdi. 'Sessizce kitap okumak için mükemmel.' Harita kıvrımlar ve noktalarla dolarken ikisi de kıkırdadı.

Yan yana çalıştılar. Küçük Çayır Köpeği çimenli çayıra giden tünelleri gösterdi. Baykuş da şekerleme yapmayı sevdiği sıcakık kuytuları gösterdi. 'Bu harita çok eğlenceli!' dedi Küçük Çayır Köpeği. 'Bu kadar güzel köşe olduğunu hiç bilmiyordum.' Baykuş gülümsedi. 'Ben de. Sen tünelleri çok iyi biliyorsun, ben de sessiz köşeleri.' Kalem izleri kâğıdın üzerinde dans etti.

Harita bitince büyük odanın duvarına astılar. Bütün komşular görmeye geldi. 'Artık herkes yolunu bulabilir!' dedi Küçük Çayır Köpeği gururla. Baykuş bir noktayı işaret etti. 'Gördün mü? Senin yuvan burada, benimki de şurada.' Komşular sevinçle bağırdı. Harita, bütün yeraltı mahallesini dostça ve birbirine bağlı hissettirdi.

O günden sonra Küçük Çayır Köpeği ve Kazıcı Baykuş her gün birbirine yardım etti. O, baykuşa lezzetli kökler bulmak için en iyi tünelleri gösterdi. Baykuş da ona sessizce dinlenmek için en sıcak kuytuları gösterdi. Yeni bir fare ailesi taşındığında, bir yuva bulmalarına yardımcı olmak için haritayı kullandılar. Herkes mutlu ve güvende hissetti.

Bir öğleden sonra ani bir sađanak ana tüneli su bastı. Su fıskırıyordu ve herkes endişeliydi. Küçük Çayır Köpeđi ve Kazıcı Baykuş birbirlerine baktılar. 'Harita!' dediler birlikte. Hızla yüksek bir yere çıkan kuru bir yol buldular. Baykuş uzun bacaklarıyla öncülük etti, Küçük Çayır Köpeđi de herkesin takip ettiđinden emin oldu.

Bütün komşular sıcacık bir kuytuda, güvende ve kuru bir şekilde toplandı. 'Harita bizi kurtardı!' diye ciyakladı küçük bir fare. Küçük Çayır Köpeği, Kazıcı Baykuş'a gülümsedi. 'Birlikte yaptık.' Baykuş başını salladı, gözlükleri parlıyordu. 'İyi komşular birbirine yardım eder. Mahalleyi güçlü kılan budur.' Herkes aynı fikirdeydi ve sıcacık, mutlu bir duyguyu paylaştılar.

Yağmurdan sonra komşular tünelleri onarmak için birlikte çalıştı. Küçük Çayır Köpeği kazdı, Kazıcı Baykuş dallar taşıdı. Onarımların işaretlendiği yeni bir harita çizdiler. Bütün mahalle gurur duydu. 'Birbirimize yardım ettiğimizde her şeyi çözebiliriz,' dedi Küçük Çayır Köpeği. Baykuş gülümsedi. 'Hem bunu yaparken eğlenebiliriz de!'

Küçük Çayır Köpeği ve Kazıcı Baykuş en iyi arkadaş oldular. Sık sık yuvalarının dışında oturup güneşin çayırın üzerinde batışını izlerlerdi. 'Taşındığın için çok memnunum,' dedi Küçük Çayır Köpeği. 'Mahallemizi özel kılıyorsun.' Baykuş mavi gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. 'Sen de bana kendimi evimde hissettirdin. Bu en güzel hediye.'

Yani, eğer bir gün bir çayır köpeği kasabasına giderseniz, kırmızı boyunbağlı ve kahverengi çantalı küçük bir köpek arayın. Onu arkadaşı kazıcı baykuşla harita çizerken görebilirsiniz. Haritaları hâlâ büyük odanın duvarında asılı duruyor; paylaşmanın ve yardım etmenin her mahalleyi mutlu bir yuva yaptığının hatırlatıcısı.

Ve her akşam yıldızlar çıktığında, Küçük Çayır Köpeği ve Kazıcı Baykuş birlikte oturup çayır rüzgârını dinler. İyi komşuların birbirine yardım ettiğini ve birlikte çalıştığımızda dostluğun büyüdüğünü bilirler. Bütün mahalle sıcacık ve güvende hisseder, çünkü iki arkadaş paylaşmaya karar vermiştir.